

[PUDENDA *sb n pl*

A pud(e)nda.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wstydlive części ciała, narządy płciowe [pudenda – miasto łona Mącz 329c; – wstydlive członki Calep]: Przypátrzyłem sie dobrze Affrykáńkiewy broni/ Chłop nági/ ledwo łobie pudendá záfłoni. StryjWoln 28.

AĆ